РІК 1930. Червень. Ч. VI.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 165/Орд. — Подяка за Петрів гріш 1929 р.

Секретаріят Стану Його Святости надіслав на руки Їх Преосвященства Епископа Ординарія письмо з дати 21. травня 1930 Ч. 91.039 слідуючого змісту:

»Ваше Преосвященство!

Не новий а практикований уже доказ віри й віддання зложили Ви знова, коли ведені побожним наміром у своїй дбайливости надіслали Святійшому Вітцеви Петрів гріш, 4.300 золотих. Не сумніваюсь, що знаєте добре, як богато потреб має Апостольський Престол у своїй праці над скріпленням католицької справи в світі. Всі ці датки, що їх добрі люди складають Христовому Намісникови, йдуть на ціли віроісповідання і зросту християнського культу.

Його Святість складаючи Вам і Вашим вірним за цю жертву подяку, благає у Бога преобильної нагороди, якої порукою нехай буде Апостольське Благословлення, що його Вашому Преосвященству й усім жертводавцям зокрема отсим вселаскавійше в Господі уділює.

Передаючи повисше шлю Вам вислови моєї пошани й остаю Вашому Преосвященству відданий

Е. Кардинал ПАЧЕЛЛІ«.

Оголошуючи сю подяку подаємо до відома Всеч. Духовенства, що причиною, що ся подяка так пізно надійшла, була зміна особи Його Ем. Кардинала Секретара Свят. Вітця.

При наближаючімся празнику Верховних Апостолів Петра і Павла, Еписк. Ординаріят заряджує на сей день збірку по всіх церквах нашої Епархії на „Петрів гріш“ так як попередніми літами. В церквах, в котрих в день в. зг. празника нема богослужень, таку збірку належить урядити в найблизшу неділю по празнику.

Збірку належить заповісти в попередні неділі і свята і заохотити вірних до найщедрійших датків. Якраз тепер будується для нашого народу в Римі Духовний Семинар для приміщення питомців всіх наших епархій, тому хоч маленьку частину тих великих коштів, які Свят. Отець ложить для нас, покриймо й ми нашими лептами.

Зібрані гроші перешле опісля кождий Уряд парохіяльний до Канцелярії Еписк. Консисторії найдальше до кінця липня. Всі жертви будуть оголошені в Епарх. Відомостях.

Ч. 4052. — Духовні вправи для священиків.

Сего року обовязані відбути духовні вправи всі священики, що їх відбули останній раз в 1927 р., а також і сі, що з якоїнебудь причини не могли в означенім реченці сего обовязку сповнити. Дотичні списи священиків вислала Канцелярія Еп. Консисторії до Деканальних Урядів.

З огляду на репарації й адаптації, які кождого року переводиться в будинку Духовного Семинара, визначується на духовні вправи другу половину липня, а саме:

І. серія відбудеться в часі від понеділка 21. липня вечером до пятниці 25 липня рано, в якій возьмуть участь Впр. і Всеч. Отці отсих Деканатів: Балигородський, Бірчанський, Бориславський, Буківський, Височанський, Горлицький, Грибівський, Динівський, Добромильський, Duклянський, Жукотинський, Ліський, Лупківський, Лучанський, Лютовиський, Мединицький, Мушинський, Нижанківський, Риманівський, Розлуцький, Самбірський, Старосамбірський, Старосільський, Сяніцький, Тіснянський, Турчанський, Устрицький і Ярославський.

II. серія буде від понеділка 28. липня вечером до пятниці 1. серпня рано, в якій возьмуть участь священики всіх прочих деканатів.

Всеч. ОО. Катехити обовязані взяти участь в реколекціях разом зі священиками свойого Деканату.

Впр. і Всеч. ОО. з Перемишля порозуміються щодо серії з Управою Дух. Семинара.

Всеч. ОО. Декани зволять всіх учасників духовних вправ зголосити тут найдальше до 10. липня.

В день початку реколекцій зголосяться Впр. і Всеч. ОО. Учасники духовних вправ в будинку Духовного Семинара в часі від 4—6 год. вечером, та зложать з гори означену оплату. Також належить привезти свою постіль.

Впр. і Всеч. ОО., необовязані еше до відбуття духовних вправ, можуть їх відправити зі священиками до сего зобовязаними.

Рівночасно подається до відома, що кождий священик може відбути духовні вправи в однім з наших монастирів без особливого на се дозволу зі сторони Еписк. Ординаріяту, лиш обовязаний тут прислати посвідчення від Наставника дотичного монастиря.

Ч. 4099. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до дня 31. липня 1930, під услівями заподаними в ч. 3335/930 (гл. Епарх. Від. ч. V. за травень 1930 р. стор. 75), виставляється на конкурс опорожнена парохія Добрачин, дек. Сокальського.

Ч. 4053. — Складання службової присяги духовними учителями.

Міністерство В. і П. О. рескриптом з дня 19. лютого 1930 р. Ч. през. 1088/30 навязуючи до розпорядку з дня 22. грудня 1929 Ч. II—32116/29 (Дн. Ур. Мін. В. і П. О. з 1930 р. Нр. 1. поз. 2) вияснює, що духовні учителі всіх віроісповідань можуть складати приписану присягу службову на руки духовної особи дотичного віроісповідання у прияві представника своєї зверхної влади. На случай потреби можна в тій ціли делеґувати властивого

візитатора релігії, евентуально особу, визначену в порозумінні з духовною владою даного учителя.

Повище подається до відома ОО. Ординаріятським шкільним Комісарям, ОО. Катихитам та Священикам вступаючим у правно-службове відношеннє до шкільної влади, з титулу якого є вимагана присяга.

Ч. 4054. — Зачисленнє літ служби ОО. Катихитам.

Секретаріят Епископату Польщі одержав від Міністерства Р. В. і П. О. під датою 20. березня 1930 Ч. II—29506/29 слідуюче письмо:

»Міністерство Віроісповідань і Прилюдної Освіти вияснює, що є схильне інтерпретувати арт. 107. закона з дня 9. жовтня 1923 р. (Дн. З. Р. П. Нр. 116. поз. 924), який говорить о зложенню декляраціі в справі відданяся учителів до диспозиціі Міністра В. і П. О. в реченці після 1. січня 1931 р., ліберально у відношенні до ОО. Катихитів по причині важних обставин, які унеможливили їм зложення цеї деклярації в приписанім реченці.

Супроти того Міністерство В. і П. О. подає до відома, що індивідуально вношені прохання ОО. Катихитів-учителів релігії о зачислення часу їх попередної учительської служби в займанщині та праці в польській школі приватній на основі цитованого арт. 107. до виміру поборів будуть зичливо розглядані та в міру фактичних обставин прихильно полагоджувані«.

Повисше уділюється до відома ОО. Катихитам.

Ч. 3821. — Поручається книжку: Розважання на всі дні цілого року.

В останніх днях вийшла у Видавництві ОО. Василіян нова книжка: „*Розважання на всі дні цілого року*“ написана о. Б. Веркріісом Т. І., переведена з осьмого німецького видання о. І. Хр. Льогманна Т. І. через о. Петра Котовича, Ч. св. В. В. Перша часть від 1. січня до 30. червня.

Ся книжка містить в собі практичні розважання для кождого, хто бажає основнійше пізнати життя Г. Н. Ісуса Христа, що становить наш перший і головний обовязок.

Уклад сеї книжки в українськім переводі є приміненний до нашого церковного круга.

Тому горячо поручаємо Всеч. Духовенству, щоби і само для себе замовляло сю цінну книжку і вірних до сего заохотило.

Ціна I. части сего твору, яка обнимає 638 сторін виносить 7 зл., оправлена в півпол. 8 зл. 50 гр.

Ч. 3764. — Поручається брошуру Всч. о. Петра Дзедзика.

Всч. о. Петро Дзедзик, душпастир у Львові, видав брошуру »Стиґматизована наших днів: *Тереса Найман з Коннерсрайт*". З огляду на особливу актуальність змісту сеї брошури поручаємо її Всч. Духовенству.

Ціна одної брошури (о 3 аркушах друку) враз з почтовою пересилкою виносить 1 зл.

Ч. 4100. — Належність за Шематизм на р. 1930.

Канцелярія Еп. Консисторії розіслала парохіяльним урядам шематизм на р. 1930. Належитість в квоті 8 зл. стягнула Канцелярія Еп. Консисторії з платні за червень отцям, що її побирають. Прочі отці надішлють сю квоту.

Повисшу належитість позволяється побрати з церковної скарбони.

Ч. 4101. — Вакаційний час в Епископській Консисторії.

Повідомляється Всч. Духовенство, що як минувших літ так і цего року, вакаційний час в Еп. Консисторії і Ординаріяті треватиме від 15. липня до 31. серпня.

ХРОНІКА.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 3279. о. Жеплинський Михайло — Завадка риман.
Ч. 3322. о. Гриневецький Денис — Любеля.

Ч. 3323. о. Білевич Теодор — Нисмичі.
Ч. 4032. о. Гузіль Михайло — Хлиплі.

Завідательства одержали.

Ч. 2973. о. Брицький Василь — Домашів.
Ч. 3555. о. Головей Михайло — Лопушанка хомина.

Померли:

о. Ісайчик Роман, парох в Монастирци 14/6 1930.

Душу єго поручаєть ся молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 16. червня 1930.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

О. ГОЛИНСЬКИЙ ПЕТРО.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ.

3.

(Апостольство К. А. Е.: орґанізоване, плянове. Прикмети світ. апостола: віра, життя ласки, етичний рівень, катол. свідомість).

Католицька Акція впроваджує офіціяльно апостольство світських людей, в наслідок чого світські католики одержують від Церкви не лиш право але обовязок співпрацювати з єрархією. Важкі часи переживає Церква сьогодні. На всіх фронтах приневолена вона зводити затяжну борбу проти зорґанізованих сил ворога. Родина, школа, мистецтво, література, уряди, торговля, фабрики, бібліотеки, вистави, преса словом усі царини, в яких лиш має змогу виявити себе людський дух, становлять окремі поля бою за Христові засади. Загрожені не які там маловажні позиції але найбільші цінности, бо добро душ наших родин, дітей, народу й усього людства. Сили самого духовенства та його хочби як скріплена душпастирська праця нині за слабі, аби подолати завданням хвилі. Тут обовязані дати поміч свідоміщі зпоміж мірян уже з титулу самої приналежности до містичного Тіла Христа, до Його св. Церкви, яка уділюючи їм Тайну Миропомазання вже тимсамим покликала їх у ряди активних борців. Кидаючи клич Католицької Акції Христові Намісники не впроваджують нічого нового по сути, лиш пригадують мірянам, що нестерте знамя Христового воїна як дійство Тайни Миропомазання не сміє бути сухим памятевим словом, записаним у підручниках катихизму для навчання дітвори, що це знамя вкладає на них обовязок активної праці в службі Церкви. Новиною в цьому кличі є не зміст тільки форма. В К. А. належить відріжнити суть від зверхної форми, яка може бути змінна, коли зважити індивідуальні окремішности розвоєвого стану поодиноких католицьких народів, дієцезій ба навіть парохій. Натомість єї зміст се є притягненнє світських до співпраці з єрархією, щоб усе в Христі обновити, не є нічим новим. Ця співпраця має бути сьогодні

по волі Св. Вітця унята на вні в рами організації, значить ревні одиниці мають працювати над здійсненням Христових засад в приватнім і публичнім життю.

Бувало і дотепер, що ревні душі будь у брацтвах будь поза ними словом, приміром та активною працею сповняли ролю апостолів, але це їхнє апостольство мало характер приватний, і рідко коли було плянове. Натомість у Католицькій Акції впроваджує єрархія ревних мірян до офіціяльної співпраці в ділах апостоловання, при чому єднає розпорошені католицькі сили в цупкі організації. Тільки організована і плянова праця може числити на тревалий успіх. Надто плянова акція світських може сягнути в найдальші закутини туди, куди не доходить вплив священика. З помічю ідейних, відданих святій справі одиниць бажає К. А. не лиш здобути на ново для Христа хитких католиків але й доказати, що світ щойно тоді осягне правдиве щасте, коли верне до його джерела се є до Христа. Світські апостоли мають служити як живий примір того, що Христова наука се не якась утопійна теорія, якої викладів слухається в неділі й празники по церквах, але що вона може бути здійснювана в реальнім життю, бо вона по словам Спасителя є дорогою, правдою і життям, що людина, яка живе по засадам Церкви, представляє собою висшу моральну вартість як ті, що живуть поза нею. Завданнєм мірян-апостолів є поставити перед очі загалу живий доказ, що можна бути людиною будня рухливою і енергійною, зразковим громадянином, діяльним патріотом а при тім вірним і активним католиком. Католицька Акція стремить до того, щоби маси віруючих і практикуючих людей перетворити у зорганізовані ряди свідомих борців за католицькі ідеали, побожних і тихих християн від неділі і празника у діяльних і свідомих католиків будня, якіб на все гляділи з точки погляду Церкви й у світлі єї науки вміли оцінювати всі прояви життя, якіб дорожили тим, що їй дороге а ненавиділи те, що їй немиле.

Годиться зазначити, що праця Католицької Акції є наскрізь позитивна і творча, не так оборонна як радше наступаюча а разом з тим боєва й імперіялістична, в шляхотному розумінні слова, якій ходить о здобуттє нових теренів і рекрутацію та школеннє свіжих борців. Безпосереднє поборюваннє ворога лежить на другому пляні; К. А.

цінить висше посередний спосіб боротьби шляхом плекання добра, радісної та творчої праці, до якої може бути спосібною людина з почуттям великої моральної сили, настроєна на можливо найвисший тон ідейного пориву.

Взнеслі але рівночасно дуже трудні до сповнення обовязки вкладає Католицька Акція на світських апостолів і тому ставить до них дуже високі вимоги. Пересічний віруючий і практикуючий християнин не все надається до діла апостоловання. Нинішна хвиля вимагає для сеї цілі людий високих надприродних прикмет душі і спеціяльних природних даровань. Побіч віри й високого рівня надприродного життя світський апостол мусить бути людиною свідомою і активною, яка здає собі ясно справу з того, до чого стремить і з повною посвятою служить ідеї.

Розгляньмо основнійше усі ці чесноти і прикмети, які повинні ціхувати мірянина-апостола, що віддав себе в службу Католицької Акції. Перше місце заниматиме:

1. Кріпка віра надприродна.

Основним завданнєм К. А. є розбудити і поглибити серед мас, які ще зовуть себе християнами, глибоку і чисту віру надприродну. Ця віра має бути не сліпа а розумна, не забобонна а чиста, не мертва а діяльна, обнимаюча всі без виїмку правди, що їх навчає Католицька Церква, тверда і недопускаюча сумнівів ні хитань, пересякаюча людину наскрізь, оперта прямо на дитинячім довірю до авторитету св. Церкви, яку Спаситель поставив на сторожі Своїх Правд. Віра нинішного християнина-католика, якщо бажаємо на ній будувати велике діло обнови світа, мусить посідати усі вимоги надприродної, божої чесноти, мусить бути постійною та готовою на все аж до мучеництва.

Папа Пій X. пише в енцикліці „Vehementer nos esse" з 11. лютого 1906 р.: »Аби належно й з успіхом перевести оборону релігії важним условієм є те, щоб ви були до тої степени проникнуті християнською наукою, щоби з ваших обичаїв і цілого вашого життя промінювала чинна віра католицька...« Зноваж у промові до товариств св. Вінкентія а Paulo цня 16. IV. 1909 сказав тойже св. Отець: »Поручаємо вам наців все, щоби ваші діла милосердя випливали з віри. В усіх ваших добродійних працях глядайте натхнення перед престолом Якщо ваші руки будуть кождого дня підноситись до Бога, щоби віддати йому поклін

в молитві, то коли відтак знижаться до людських нужд, щоби їм принести пільгу і потіху, будуть мати силу зповоротом привести до Бога ті душі, які вже зовсім забули про Його істнованнє. Милосердє ваше хай пливе не з людських понук тільки з християнських, а тоді побачите в біднім щось святого, нелиш подібність але саму особу Ісуса Христа«.

Вимога кріпкої і непохитної віри відноситься передовсім до світського апостола, який будучи в службі К. А. бажає других здобувати для Христа. Тільки сильна віра зможе зродити ентузіязм для святої справи і дати силу до виконання найтяжших завдань. Віра дає певність побіди, неустрашимість у борбі, віра робить пересічного чоловіка героєм.

Обовязком світського апостола є здобути собі по змозі розвинене знання правд віри і науки Церкви та її історії, щоби серед даних обставин потрафив опрокинути гадку противника та розяснити сумніви другим. Праця К. А. не є обчислена на диспути і книжкову арґументацію, всеж таки без основного знання і розуміння засад вона булаб значно утруднена. Діло апостольства ведуть вправді нераз люде прості з великим успіхом, але й у них подибуємо доволі широке знання релігійних правд а надівсе подиву гідне, глибоке їх розуміння.

До праці в К. А. є вправді покликані всі без виїмку й без огляду на суспільне становиско однак нинішні обставини домагаються тут передовсім інтелігентних сил і до них в першій мірі звертають свої зазиви Христові Намісники. Кріпка й розумна се є оперта на основнім знанню релігійно-церковних справ віра образованої людини може віддати Кат. Акції неоцінену прислугу.

2. Надприродне життє ласки.

Церква провадить людей до надприродної цілм. Надприродна ціль це перше й найважнійше, »єдино на потребу«, все проче мусить підпорядкуватися надприроді. Очивидно й орудники, що ведуть до надприродної цілм, мусять бути надприродні: молитва, св. Тайни, постійна лучність з Христом через освячуючу ласку. Рівнож в осяганні близших, підпорядкованих першій, дочасних цілей необхідні надприродні середники й вони повинні завсігди стояти на першому місці. Слова Спасителя: »Без мене не мо-

жете нічого робити« (Йо. 15, 5) в праці над здійсненнєм ідей К. А. це вимога першорядної ваги. Бо християнство це релігія наприродного життя, Церква це школа святости для нас а стан ласки це нормальний стан християнина-католика. Тільки постійна лучність з Богом через ласку зможе перемінити людство наче біблійний квас. Тільки праведні спасуть людство від загибелі: праведні батьки, матері, діти, провідники народів і держав, селяни, ремісники, робітники. Природні засоби як талан, підприємчивість, наукові здобутки, техніка і т. п. не вистарчають до направи людства. Вони хоч як високо нині розвинені однак щастя людині не приспорили ні крихітки. І неущасливлять її ніколи, бо це переходить їх спроможність. Тільки в Христі обновлений світ зможе вчинити людий щасливими вже тут на землі.

Католицька Акція черпає в першій мірі з надприродних джерел. Молитва, св. Тайни, богослуження, особливож Пресв. Евхаристія це наші неоцінені скарби, супроти котрих усі природні засоби і богацтва є нічим. Вони впрочім так як у первовіку християнства находяться переважно в руках противників Христа, які будучи людьми світа того красше ними орудують як сини світла. Катол. Акція не погорджує середниками природними тільки ставить їх на другоряднім місці.

Щоби однак других для Христа здобути, щоби в них зогріти любов до надприродних річей, перетворити других у живих членів містичного тіла Христа, треба самому жити повнотою надприродного життя. Ніхто не дасть другому, чого сам не посідає. Не розогнить любови до надприродних джерел ласки св. Тайн, молитви, хто сам рідко з них користає, у кого цей дух ледви тліє. Тому річ зрозуміла, що апостол в розумінні К. А. має бути наскрізь пересякнутий духом побожности, відбувати часто релігійні практики, брати участь у богослуженнях, приступати часто до св. Тайн, одним словом жити чистою атмосферою надприродного життя. »Пресвята Евхаристія вливає Божественну кров Христову у ваші жили. Ви не могли знайти більш успішного середника, щоби стануги на висоті ваших шляхотних стремлінь. Через неї станете Апостолами: апостолами серед ваших родин, у ваших парохіях, у научних та виховних гуртках, у ваших варстатах, апос-

толами в університетах і католицьких школах, у ваших процвитаючих ділах милосердя...[1])

Чи не надприродне життє ласки давало першим християнам силу непереможних борців, жажду подвигів у службі Христа, радість побіди? А нині, чи не обсервуємо того-самого по наших брацтвах, третих чинах тай поза ними? О скільки нині рідкі вибранці ревнують денебудь для Божої справи й повнять тихе апостольське діло, чи не постійна лучність з Богом через освячуючу ласку додає їм сили? Чи молитва й св. Тайни не є одинокі джерела їхньої апостольської праці?

3. Високий етичний рівень.

Великою є сила приміру в життю людий. Хочемо других потягнути за собою, переконати в правдивости нашого світогляду, одушевити для наших ідей, осягнемо це щойно тоді, коли докажемо щирість наших слів передовсім приміром власного життя. Ні заохота, ні обітниці, ні лектура ані навіть так всемогучий сьогодні гріш не заступить того, що зовемо приміром чесного життя, се є згідности власних діл з голошеними засадами. Найбільшу ролю відограє примір там, де ходить о справу виховання публичного й приватного, родинного й шкільного, духовного й світського й тому педагогія ставить дуже високі етичні вимоги до виховників а примір ставить на чоловім місци.

К. А. це акція наскрізь виховна, бо ходить їй о перевиховання широких мас віруючих на свідомих, стійких та активних горожан Христового Царства на землі. До своїх перших педагогів у школі Католицької Акції сказав Спаситель: „Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла“ (Мат. 5, 16). Ті слова відносяться не лиш до священиків, які вже з титулу свойого уряду мають служити вірним добрим приміром але також до світських апостолів. В поняттю апостола міститься побіч активности примір як основна нота-вимога. Обовязком його є солідно сповняти Божі й церковні заповіди, брати участь у богослуженнях, часто приступати до св. Тайн, бути зразковим батьком, сином, матірю, дочкою, солідним урядовцем, ремісником, робітником, примірним громадяни-

[1]) Лист Кард. Merry del Val до Стов. кат. франц. мол. 24. IX. 1913.

ном, все і всюди сміло обстоювати права Церкви, хочби прийшлось нераз наразитися на прикрі дотинки більшости. Св. Апостол Павло взиває Тита Тит. 2, 8): »Подавай сам себе взором добрих діл, непідкупним і достойним у навчанню, здоровим і непоборним у слові, щоби противник застидався немаючи нічого про нас сказати«. Кождий примір ділає, добрий примір потягає, відважний примір імпонує, усі разом розбуджують приспану католицьку совість у незрячих але доброї волі людий. Не розбудить у других замилування до надприродного життя ласки той, хто сам рідко в нім смакує, не заохотить инших до відважного виступу в обороні католицьких засад такий, який в рішаючу хвилю сей тягар на других звалює або іде на компроміси з противником намагаючись погодити огонь з водою. Не надається до активного апостоловання в службі К. А. людина, яка безнастанно попадає в конфлікт з Божими і церковними заповідями, хочби в неї не знати який жар слова та енергія чину. »Не вистане вказувати на добро але треба його переводити в діло« — каже Пій Х в енцикліці Il fermo proposito з 1905 р. а в Motu proprio з дня 18. XII. 1903. пише: „На ніщо здадуться слова й енергія чину, якщо їх не випереджує, не товаришить і не іде в слід за ними примір. Треба щоби перворядною ціхою всіх учасників католицьких діл був безнастанний вияв віри через святе життя, непорочні обичаї і точне береження Божих та церковних прав".

4. Католицька свідомість.

Католицька свідомість виростає з віри і супонує її опираючись на розвиненім знанню і розумінню релігійних правд та на умілім перекидуванню їх у сферу життєвих прояв. Свідомий католик глядить на все з релігійного становища, з точки погляду католицької етики оцінює людий і події, католицькі ідеали радби бачити здійсненими всюди наперід у себе опісля у других, в родині, школі й суспільности, в приватнім і публичнім життю.

Подати масам вірних ясний католицький світогляд це серед инших, завдання К. Акції. Такий світогляд, викінчений до подробиць має ціхувати передовсім світських апостолів. Ясно висказує це Св. Отець Пій XI. у своїй промові до римської молоді дня 21. жовтня 1923. р.: »Якщо бажаємо розвязати всі питання життя так цивільного як

політичного, треба щоби душі були підготовані й вироблені в католицькій науці, в науці тої Церкви, яку Ісус Христос зійшовши на землю вчинив своєю улюбленою Обручницею і який буде давати силу та Свою Божу поміч аж до кінця світа. Подумайте, що аби дійти до розвязки життєвих проблємів в католицькім дусі, потрібне є підготованнє, яке обіймалоб усю програму католицького навчання, яке розяснилоб своїм світлом усі сторони життя, яке давалоб відчути свою успішність в усіх напрямах. Коли будете так підготовлені, зумієте відповісти на кожде питання, що його в життю стрінете і побачите обильність проблємів, які зрозумієте, як рівнож велике значіння їх вислідів. Саме ізза цеї причини ваша нинішна праця повинна бути виключно працею образовання вас самих«. (д. б.)

З КАТОЛИЦЬКОГО СВІТА.

Важна енунціяція в справі Кат. Акції. — Й. Е. Краківський Архиепископ видав недавно брошуру під заг. »Про Катокицьку Акцію«, в якій висказався дуже влучно про ідейні основи, практучну ціль та органiзацію К. А. Хід думок згаданої брошури такий:

— Кат. Акція це велика річ, а великі річи повстають поволи й постепенно. Тому не треба дивуватися, що організація К. Акції у нас у Польщі не є ще й не може бути уважана за вповні викінчену. З того однак не виходить, начеб не було ясне єї понятте. Св. Огець означив її виразно як співпрацю світських католиків в апостольстві церковної єрархії або в апостольській праці Папи, Епископів і клира. Як така є вона релігійною справою відмінною від чисто земських людських діл і від тих релігійних праць, яких ціллю є внутрішне удосконаленнє своїх членів. Відтак К. А. це праця збірна й зорганізована, посідає універсальний характер і вимагає самовідречення.

Внутрішне виробленнє повинно випереджувати Католицьку Акцію а в парі з ним має іти життя з віри. Діланнє на вні, щоби християнське моральне право було в суспільности шановане й виконуване, буде одним із головних завдань Кат. Акції. З окрема завдання К. Акції дотичать родини, школи, католицької преси, вистав, католицьких домів, союзів молоді.

У відношенні К. А. до инших католицьких організацій Преосв. А. Епископ відріжнює справи загальної ваги для релігії та Церкви від випадків, що дотичать внутрішних справ цих товариств і у першім згляді всі організації, які бажають уходити за католицькі, обовязані солідарно примінитися до вказівок К. Акції, в другім має їм бути полишена повна свобода.

В розділі про організацію К. Акції сказано, що не належить організувати її за всяку ціну по зразкам заграниці а треба її примінити до традиції суспільности, навіть до єї характеру й культурного рівня а що инакше треба трактувати в тім зглядi міські инакше сільські парохії. По селах К. А. може спочивати головно на організації »Живого Рожанця«, котрого чотири головні ревнителі (мужчин, жінок, молодців і дівчат) будуть делєгатами парохії до деканальної ради. По містах організація К. Акції буде спочивати з одної сторони на Лігах парохіяльних, з другої на инших активних, католицьких стоваришеннях. Подрібні організаційні вказівки будуть подані в окремім Статуті К. Акції А-диєцезії Краківської.

Під кінець читаємо в брошурі: »Католицизм держався у нас дотепер виключно традицією та вродженим нам привязанням до віри; противна сторона вміла присипляти нашу чуйність та гальмувати всі живійші пориви, а ми самі не люблячи зусиль закривали очі на те що робиться та вмовляли в себе, що як довго ще є в суспільности стільки побожности, то ніяка не грозить небезпека. Чим раз яркіші ворожі виступи знатної частини нашого католицького суспільства виявили однак дійсне положеннє та розбудили бажаннє зарадити лиху«.

Новий большевицький винахід. — Коли в західній Европі богато говориться про розпорядок ради комісарів, який наказує спинити колєктивізацію і переслідуваннє релігії, большевики стараються провадити иншу, більше лєгальну але в своїх наслідках страшнійшу борбу. Щоби остаточно здеморалізувати молодь, більшовики оснували в Петрограді »перший університет для дітей«. Заведеннє було основане при великій співпраці й попертю »центральної ради союзу воюючих безбожників«. Студентами цього ніби університету можуть бути лиш особи в вік від 12—16

літ. Тут утворено три виділи: виділ »антирелігійного й міжнародного виховання", виділ »нового буття« та виділ індустріялізації й колєктивізації«. По скінчених »студіях« в тому університеті абсольвенти будуть заанґажовані до викладів у виховних заведеннях, які провадить союз боєвих безбожників.

Таким чином большевики зискують те, що їм найбільше потрібне, а для европейської культури найбільш грізне — загальну деморалізацію і це є якраз спроба створення нових людей, що визбулися почуття моральних засад.

Католицький робітник і соціялізм. — (КАР) — Дня 24 і 25 травня ц. р. радив у Ґельзенкірхен пятий конґрес делеґатів союзів католицьких робітників і робітниць у Німеччині. Союзи ці посідають около 350.000 членів а їхні секції молоді приблизно 50.000. Окрім кількохсот делеґатів провідників християнських професійних союзів взяли участь у зїзді численні посли до парляменту. Прислали своїх представників також великі католицькі орґанізації в Німеччині. Другого дня нарад Зїзд занимався важним питанням відношення католицького робітництва до соціялізму. Посол Лєттергавс з Кельн виголосив реферат, в якому начеркнув виразну лінію граничну між католицьким робітничим рухом і соціялізмом головно в ділянці суспільній, культурній і релігійній. Якщо католицькі робітники не моглиби протиставитись напорови соціялізму, тоді хаос бувби неминучий. Ділом соціялізму є руйнувати. Так чи инакше є він чинником, який приготовлює дорогу большевизмови. Вправді політичні конечности приневолюють до творення коаліцій, однак треба зазначити, що католицьких робітників в обсягу релігійно-культурних явищ ділить від соціялізму цілий світ. Приняті зїздом резолюції підчеркують, що ціле нинішне політичне й культурне положенне вимагає злуки всіх політичних сил німецьких католиків.

ОГОЛОШЕННЯ.

Друки до візитацій деканальних можна набути в друкарні Кнолєра і Сина в Перемишлі, Ринок 2.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.